

Jeg havde ventet, at i hvert Fald denne Sag kunde være gaaet, ſom den burde være gaaet, at man fra begge Sider havde mødt hinanden i en loyal Opfyldſe af Conſeilspræſidentens Tilſagn. Derſom den ærede Conſeilspræſident, da han gav dette Tilſagn, havde udtalt, at Regjeringen ſelv vilde vælge en Form, under hvilken den vilde gjøre de Meddelelſer, ſom den forøvrigt fandt det godt og forſvarligt at gjøre, havde han forſtaaet os for at ſtille noget Forſlag i ſaa Henſeende; men det laa i Conſeilspræſidentens Udtalelſer, at Thinget ved en eller anden Handling maatte ſøge at tilveiebringe diſſe Oplyſninger. Derfor var det nødvendigt for os, naar vi ønskede dem, at gjøre et Skridt, hvorpaa man kunde tilveiebringe dem, og jeg maa paa det Beſtemteſte proteſtere imod den Fortolkning, ſom Conſeilspræſidenten har opſtillet, thi den er aldeles urigtig. Det maa erindres, og det kan ikke negtes, at Conſeilspræſidentens Udtalelſe gjorde det nødvendigt for os paa en eller anden Maade at fremkomme med Forſlag om at tilveiebringe diſſe Meddelelſer. Vi have valgt den loyaleſte Fremgangsmaade, idet vi foreſlaa at tilveiebringe diſſe Oplyſninger ved at gaa i Udvalg. Jeg ſkal her bemærke til den ærede Udenrigsminiſter, at her ikke er Tale om noget hemmeligt Udvalg. Alle vore Udvalg ere jo i en vis Forſtand hemmelige, og dette Udvalg, ſom her er foreſlaaet, har ikke nogen anden Karakter end alle vore andre Udvalg. Et hemmeligt Udvalg kjender vor Forretningsorden ikke, det vide vi ikke af i vort politiffe Liv; vi kjende Udvalg, men kjende ikke hemmelige Udvalg. Men dette er et nyt Vidneſbyrd om, hvorledes Miniſteriet i ethvert Skridt, der gjøres fra Folkethingets Hvertals Side, ſer et ſjendligt Skridt. Man lægger ligefrem an paa — viſtnok imod ſin Villie — eller er kommen til at ſe ſaa ſkjævt paa Sagerne, at man i ethvert Skridt, der fra Hvertaltets Side gjøres — det være nok ſaa forſonende, nok ſaa imødekommende — fra Regjeringens Side ſer et ſjendligt Angreb, og det ſkal ſlaas faſt, at dette aldrig nogenſinde i nogen Sag har været mere uforſjænt end i denne. Det har været uforſjænt i mange andre Sager, men aldrig mere uforſjænt end i denne, naar man nu kommer og ſiger, at vi ved vort Forſlag gjøre et ſjendligt Skridt mod Regjeringen. Det er ikke rigtigt, jeg proteſterer imod, at det er rigtigt. Vi have ikke kunnet tilveiebringe diſſe Oplyſninger uden ved et poſitivt Skridt; dette Skridt gjøre vi for at tilveiebringe diſſe Oplyſninger, og idet Conſeilspræſidenten anførte, hvad der ſtaar, anførte han netop, hvad der ikke ſtaar. Han anſede over, at Udtrykkene ikke være vel valgte, men ſaa lagde han Udtryk ind, ſom ikke ſtaar der. Han talte ſaaledes om, at der ſtaar „Regjeringens Færd“, men der er i Forſlaget aldeles ikke Tale om „Regjeringens Færd“. Det er virkelig ubegribeligt, hvorledes Conſeilspræſidenten, naar han vil holde

ſig til Ordene og vil beklage ſig over Offattelſen, ſaa tør lægge ind i Forſlaget, at der ſtaar Tale om Regjeringens Færd. Men den ærede Regjering eller — om Forlæbſe — det ærede Miniſterium kan ikke modtage dette Forſlag. Jeg vil nu foreſlaa det ærede Thing, at det, ſaaſremt det ellers maatte billige Forſlaget og kunde ſtemme for det, nu ſtemmer for det, thi denne Sag er et Moment mere til at klare for Folket, hvorledes Stillingen mellem Miniſteriet og Folkethinget er, naar et ſaa loyalt Forſlag, bygget paa Miniſteriets eget Tilſagn, møder en Modtagelſe fra Miniſteriets Side ſom den, vi nu have været Vidne til; det vil yderligere tjene til Belyſning af, at Stillingen efterhaanden er bleven en ſaadan, at ſelv det loyaleſte Forſlag betragtes ſom et ſjendligt Skridt. Den ærede Miniſter ſiger, at dette er et Indgreb i Adminiſtrationens Stilling. Maa jeg da ſpørge, om Adminiſtrationen nogenſinde i en Throntale lige over for Rigsdagen har udtalt ſig om Noget, der ikke vedkommer Rigsdagen. Miniſteriet har gjentagne Gange i Throntaler udtalt Hans Majestæts gode Haab med Henſyn til Nordſlesvig. Har da Regjeringen i diſſe Tilfælde tilraadet Hans Majestæt at udtale Noget, der ikke kom Rigsdagen ved? Eller kom det Rigsdagen ved? Og kom det Rigsdagen ved, ſaa kan Regjeringen ikke bagefter komme og ſige, at dette er et Indgreb i Adminiſtrationens Omraade, ſom den ikke vil modtage. Derved, at denne Sag har været optaget i Throntalen, er den gjort til en Udtalelſe til hele Rigsdagen og derigjennem til Folket om Hans Majestæts Haab i ſaa Henſeende. Det vilde være det ſtørſte Feilgreb fra det Miniſteriums Side, der har tilraadet Hans Majestæt Kongen denne Udtalelſe, derſom den hele Sag kun angik Adminiſtrationen alene, ſaa at jeg fremdeles af mange andre Grunde, men ſærlig af denne, paafaar, at Regjeringen ſelv gjentagne Gange har erkjendt, at det er en Sag, der vedkommer Folkets Repræſentation og ikke blot Adminiſtrationen. Nu kan Miniſteriet, derſom Thinget vedtager Forſlaget, ſige: Vi møde ikke i dette Udvalg. Ja, men ſaa kan dette Udvalg afgive en Beretning til Thinget om, at Miniſteriet har negtet at give Møde, og ſaa er dermed denne Sag indſkrevet for Hiſtoriens Domſtol ſaa godtſom enhver anden, og den vil ogſaa komme til at have ſin Indflydſe paa Vælgerne Dom. Efter den glædelige Udfigt, ſom den høit ærede Conſeilspræſident har givet os, at han for mangfoldige Sagers Bedkommende vilde appellere til Vælgerne, vil ogſaa denne Sag være et ganſke vigtigt Moment for Folket til at dømme om, hvorledes Miniſteriets Stilling til Folkethinget er. Jeg har ikke Andet eller Mere at ſige. Mit Maal er fremdeles, at Thinget vedtager Forſlaget og ſaa lader det bero paa det høie Miniſterium; om det vil give Meddelelſen eller ikke. Jeg kan ikke nok ſom ſlag faſt og gjentage, at der Ingenſomhelſt